

7149

Eneſte Beh. af Lovf. om Sørens Ordning.

7150

at den afventende Stilling, som Krigsministeren har indtaget ligeoverfor dette Spørgsmaal, er den heldigste. Jeg har været mere i Tvivl om dette før, men navnlig efter at have overværet Debatten ved 3die Behandling her i dette Thing, blev det mig klarere, at den Fremgangsmaade, Ministeren har vist ved at ville høre begge Thing, var den rigtigste. At han altsaa, idet han ogsaa mødte Vanstigeligheder indenfor de Kredse, fra hvilke han skulde have sin Støtte, vilde afvente de forskjellige Faktoreres Udtalelse for selv at have Leilighed til at gribe ind, naar de havde hørt hinanden, anser jeg for helbigt og rigtigt. Jeg skal derfor sige, at, ihvorvel jeg kunde have ønsket, at de parlamentariske Forhold her i Thinget havde været saadanne, at en Regjering kunde have sluttet sig til en Flertalsanskuelse, vil jeg dog indrømme, at, naar et Udvalg af Thinget staa saaledes, som vi have staaet ved 2den Behandling, med et Flertal i mange Punkter, men et Flertal, hvoraf Halvdelen gaar bort og stemmer imod sine egne Forslag ved 3die Behandling, og med et Mindretal, der dog atter paa forskjellige Punkter ikke var i fuld Overensstemmelse med Ministeren, tror jeg, at under saadanne parlamentariske Forhold er en forsigtig, afventende Holdning taktisk rigtig og hensigtsmæssig for Sagens Forfættelses Skyld under Forudsætning af, at det overhovedet er dette Things Ønske, at denne Sag skal forhandles om fornødent igjennem alle Stadier, og vil Thinget ikke dette, bærer dette Thing jo Ansvaret og ikke Regjeringen. Altsaa, det første Punkt er fra disse Medlemmers Side aldeles ulogisk, og efter samtlige Omstændigheder, og efter de parlamentariske Forhold overhovedet her i Thinget siger jeg, er den Fremgangsmaade, der er fulgt, i og for sig begrundet. Nu kommer jeg til det næste Spørgsmaal, om det er konstitutionelt urigtigt at henstyre Hovedbehandlingen af en saa vigtig Sag til et Fællesudvalg. Her skal jeg først benægte, at der er Tale om at føre en Hovedbehandling af denne Sag i et Fællesudvalg. Det er en urigtig Paastand. Jeg vilde med den ærede Ordfører have ønsket, at Uoverensstemmelserne havde været færre, og mindre. Jeg kan dele denne almindelige Betragtning. Hvor Skylden ligger for, at det ikke er sket, det kunne vi siden forhandle, om det er fornødent, med den ærede Ordfører, ellers kan jeg henvise til Erklæringen,

men saaledes som Sagen nu foreligger, er de Hovedspørgsmaal, der angaa Uoverensstemmelserne, dog ikke vanskelige at overse og kunne heller ingenlunde siges at angive en Hovedbehandling. For Hovedvaabnens Vedkommende refererer Spørgsmaalet sig hovedsagelig til, foruden Gjenindkaldelse og deslige, om der skal være 10 Linie- og 10 Reservebatailloner eller 10 Forstærkningsbatailloner eller hvad ellers. Der ligger en Uoverensstemmelse; men den kan overveies og om muligt finde sin Løsning. Med Hensyn til Rytteriet foreligger Spørgsmaalet hovedsagelig saaledes, om der skal være 10 Linieeskadroner eller 15; det er ingen Hovedbehandling; det er en Uoverensstemmelse. Det gamle er 10 Linieeskadroner og 5 Reserveeskadroner, altsaa 15 Eskadroner, som man jo kan blive ved, hvis Faktorerne ikke kunne enes. Gaar man til vort Forslag er det 12 Linieeskadroner, og gaar man til Landsathingets er det 15. Med Hensyn til Fæstningsartilleriet er Spørgsmaalet egentlig ikke, om det skal have mere Mandskab udskrevet og væsentlig heller ikke om Tjenesteforholdene; ja, Gjenindkaldelserne ere satte op fra 20 til 30 Dage, men det er ikke afstrækkende; det ærede Medlem har stillet sit Forslag fra tidligere Tid op, og det er kun vort Forslag, der gik ned til 20 Dage; jeg antager nemlig, at 20 Dage ville være fuldt tilstrækkeligt, men det er et underordnet Spørgsmaal. Spørgsmaalet er altsaa ikke, om vi væsentlig skulle have mere Mandskab til Fæstningsartilleriet, men om Inddelingen skal være 6 Kompagnier eller 10 Kompagnier. Det er en Uoverensstemmelse, som ganske vist ikke er uvæsentlig, men det er en Uoverensstemmelse, man kan overse. Med Hensyn til Ingeniørerne er Spørgsmaalet, om der skal være 5 Linie- og 3 Reservekompagnier eller 4 Linie- og 4 Reservekompagnier. Derom grupper sig naturligvis med enkelte Forandringer i Kadrene Hoveduoverensstemmelserne i Forhandlingerne. Dvornaget de betyde finantzielt og kunne betyde militært, det kan alligevel ikke blive Hovedbehandlingen. Men hvorledes har det ærede Medlem ledet Forhandlingen om de militære Spørgsmaal her i Thinget tidligere? Det ærede Medlem har jo ikke nogenlunde opnaaet hverken en Regjering, der kunde antage hans Forslag, eller at faae Rigsdagens forskjellige Faktorer, trods Regjeringens Afstand fra dem,